

TEKNIK & MILJØ

STADS- OG HAVNEINGENIØREN

Natur & Miljø

– mere miljø for pengene

KTC:
Behov for
grundlæggende
reformer

Hvordan bidrager
miljøadministrationen
til den grønne omstilling?

PLANLÆGNING:
Metaltræthed
i planlægningen

BYG & BOLIG:
Kommuner
opruster på
ejendomsområdet

ULSE:
Gør kvalitets-
styringen
frivillig

Vandløbsloven, den er da god nok!

Der er ingen miljømæssig begrundelse for at ændre vandløbsloven. Dens tosidede formål bør opretholdes.

Af | Sten W. Lausen, landskonsulent, Videncentret for Landbrug

Lovens formålsparagraf er tosidet. Vandafledning skal tilstræbes sikret, og det skal der ikke ændres ved i et sletteland med rigelig nedbør og høj grundvandstand.

Foranstaltninger skal ske under hensyntagen til de miljømæssige krav, som fastsættes i henhold til anden lovgivning. Denne formulering sikrer, at vandløbsloven automatisk følger med den store udvikling, der sker på miljøområdet med hjælp fra de ændringer af loven, der sker løbende.

Alle former for restaureringsforanstaltninger kan gennemføres i respekt for væsentlige kulturhistoriske interesser, og enhver form for vedligeholdelse kan bringes til ophør på strækninger, hvor det af vandplaner fremgår, at der skal foretages en indsats. At der skal betales erstatning eller ydes kompensation for de tab, der kan følge heraf, må være en selvfølge. Der er således ingen miljømæssig begrundelse for at ændre loven.

Udfordringer – behov for større vandføringsevne

Klimaændringer og tilledning af vand fra befæstede arealer øger behovet for en bedre vandføringsevne i mange vandløb. Samtidig er der også en del steder behov for miljømæssige forbedringer. I begge tilfælde kan en løsning være at forøge vandløbets profil, så der kan blive plads til begge dele.

Vandløbsloven hindrer det ikke, men i praksis har det vist sig vanskeligt eller umuligt at gennemføre reguleringssager, hvor vandføringsevnen forøges. Vore vandløb bør både kunne aflede vand i tilstrækkeligt omfang og have et godt miljø. Hvis der også i praksis kan skabes mulighed for at gøre vandløb større, så der bliver plads til både vandføring og miljø, vil meget være vundet.

Bent Lauge Madsen anfører i en artikel "Når marken bliver våd – en selvskabt plage", at fortidens "overvedligeholdelse" paradok-

salt nok har gjort det muligt at genskabe gode miljøforhold i vandløbene. Det har givet plads til at efterlade plantevækst og lægge sten og grus ud. Der er blevet skjulesteder for ørederne, og der er opnået et bedre strømmønster. Regulering til større vandføringsevne vil kunne give den fornødne plads.

Naturbeskyttelseslovens § 3

Indholdet af naturbeskyttelseslovens § 3 for vandløb foreslås flyttet over i vandløbsloven og givet en administration på baggrund af en helhedsvurdering. Det vil indebære en afbureaukratisering, og det bør give bedre muligheder for at tilgodese lovens to formål samtidig.

Det er af vital betydning for jordbrugserhvervet at kunne sikre veldrænede marker. Retten til nødvendig dræning eller udgrøftning skal derfor opretholdes. Retten er afgrænset således, at den kun foreligger, når den kan udøves uden gene for andre lodsejere. I regulativer for offentlige vandløb kan der fastsættes bestemmelser om udløb for drænedninger. Okkerloven og naturbeskyttelsesloven sikrer, at den ikke kan udøves til skade for naturen.

Hvem skal vedligeholde?

Alle miljøsårbare vandløb og vandløb med en lidt bredere kreds af interessenter bør vedligeholdes af vandløbsmyndigheden som offentlige vandløb. Det kan overvejes, om loven bør åbne mulighed for, at lodsejere kan betale for en mere intensiv vedligeholdelse i robuste offentlige vandløb, og om vandløb skal kunne udpeges til primært at være afvandingsanlæg uden begrænsninger på vedligeholdelsen.